

Vergaderjaar 2018–2019

34 775

Nota over de toestand van 's Rijks financiën

AO

BRIEF VAN DE VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 juni 2018

In uw brief van 5 juni jl.¹ hebt u mij geïnformeerd over de nieuwe beleidslijn die de Eerste Kamer wil hanteren met betrekking tot de plenaire behandeling van wetsvoorstellen. Die beleidslijn houdt in dat de plenaire behandeling maximaal drie maanden kan worden aangehouden, welke termijn éénmalig met nog eens drie maanden kan worden verlengd indien de regering of de initiatiefnemer(s) hier gemotiveerd om hebben verzocht. Na verstrijken van deze termijn beslist de Eerste Kamer over de verdere afhandeling, na advies te hebben ingewonnen van de commissie die het voorbereidend onderzoek van het wetsvoorstel heeft uitgevoerd.

Het presidium van de Tweede Kamer heeft zich in zijn vergadering van 27 juni jl. gebogen over uw brief. De Eerste Kamer gaat uiteraard over haar eigen interne orde. Een ordelijk en inzichtelijk verloop van het wetgevingsproces is echter een verantwoordelijkheid van de wetgever en dus van regering en Staten-Generaal gezamenlijk. In dat licht heeft het presidium met verbazing kennisgenomen van genoemde beleidslijn, waarover geen enkele vorm van overleg heeft plaatsgevonden, ter beantwoording van de vraag of het wetgevingsproces in een of meer fasen onnodig veel tijd vraagt.

Naar de ervaring van de Tweede Kamer is er sprake van een zorgvuldige en doorgaans voortvarende wetsbehandeling. Ook thans zijn er slechts enkele (initiatief)wetsvoorstellen waarvan de behandeling in uw Kamer op verzoek van de leden die het namens de Tweede Kamer verdedigen, om hen moverende redenen, is aangehouden.

De Tweede Kamer heeft tot nog toe geen enkele aanleiding gezien om in haar Reglement van Orde termijnen te stellen voor de verschillende fasen van het wetgevingsproces.

Er bestaan ook geen voornemens daartoe. Dergelijke termijnen zouden ook op gespannen voet staan met het grondwettelijke recht van initiatief.

¹ Kamerstukken I 2017/18, 34 775, letters AC.

Het presidium begrijpt derhalve de noodzaak van uw besluit niet en vindt het ook in constitutioneel opzicht niet aanvaardbaar. Het heeft immers het effect dat leden van de Tweede Kamer die de verdediging van een initiatiefwetsvoorstel in uw Kamer op zich nemen, doorgaans de initiatiefnemers zelf, vanaf het moment dat de Tweede Kamer het voorstel heeft aanvaard en het bij uw Kamer is ingediend, onnodige tijdsdruk zullen ervaren, waar het opstellen en verdedigen van een initiatiefwetsvoorstel toch al geen sinecure is. Door uw besluit wordt de uitoefening van een recht dat de leden van de Tweede Kamer grondwettelijk toekomt, bemoeilijkt, hetgeen het presidium niet aanvaardbaar vindt. Uw besluit staat, anders gezegd, op gespannen voet met de constitutionele verhoudingen.

Hoogachtend,

Arib